

San Jurjo...

EL BE NEGRE SETMANARI SATÍRIC.

...mata l'Azaña

Any IV - Núm. 150

Barcelona, 25 d'abril de 1934

Preu: 20 cèntims

AL «PUDRIDERO»

-I aquell sarcòfag, per qui el guarden? -Per la República.

L'ORDRE PÚBLIC EN MANS DE L'ESQUERRA

L'acte de la Lliga al Goya i l'atreviment fejecista

Unes declaracions del senyor Duran i Ventosa

Per tal de parlar-li, més ben dit, per tal que ens parlés de la magna diada celebrada diumenge per la Lliga al Teatre Goya, anàrem a visitar dilluns mateix el senyor Duran i Ventosa.

lia, com vostè comprendrà, fer alguna cosa per correspondre a la diada dels nostres amics de l'Escorial. No tots els nostres afiliats podien perdre els dies necessaris per anar a l'aplec del nostre amic Gil Robles perquè les seves ocupacions financeres no els ho permetien, i aleshores, per tal de fer una comunió espiritual amb ells, ens reunim al Goya. De manera que és una falsedat absoluta, posi abso-lu-ta, el que diu el Full Oficial, que només hi havia 10.000 persones.

la Lliga no fan fora! Tothom s'ho ha cregut que fejecista i feixista era una mateixa cosa. Per aser d'haver iriat un nom així. Com ens ho agrairà Gil Robles! -Els agrairà? Què? -La pallissa! No veu que són catalanistes? -Què em diu ara! -Catalanistes i catòlics! Vostè comprèn aquesta barreja? Ja els està bé, ja, de no voler creure Gil Robles!

Gent, gent, gent

El Escorial, 22. - Des de fa cinc minuts no para d'arribar gent i més gent. L'espectacle de la gent que arriba és imponent i supera totes les previsions, ja que el temps no es preveia que fos tan dolent.

UN TUSSÓ que es perd

El senyor Salazar Alonso, ministre de Governació, ha parlat a Madrid, i entre altres coses importants ha dit, després de referir-se a la situació social: «En resum: a Saragossa la tranquil·litat és absoluta. Potser aquesta tranquil·litat és sospitosa.» Ara hi ha algú que ho entén. Ja ho diu la dita popular: quan hi ha massa salut, mal senyal. A veure quan ho entendrà la gent i es decidirà a fer una mica de bullit permanent.

Després segueix: «Se li ha preguntat què hi havia d'un moviment revolucionari de què es ve parlant, i ha contestat: -No hi ha tal moviment. Jo sé tot el que es prepara, el que es diu que es prepara i no es realitza. El que es prepara i es pretén, el que es diu que es prepara i no es pretén, aquí, i fora d'aquí.» Però el més bo és el que digué després sobre el feixisme. Duien els diaris: -Hom diu—ha comentat un periodista—que vos sou el ministre feixista que hi ha al Govern. -Feixista, mai—ha contestat el senyor Salazar Alonso—. Mussolini algun dia podrà ésser salazarista, però jo feixista mai. Així ho he dit en unes declaracions especials a un periodista, que, per tenir aquest caràcter, no crec oportú de repetir-les a vosaltres. Mussolini i Hitler no passen en llurs assaigs del barboteig polític. Potser algun dia es preguntarà a Alemanya i a Itàlia qui ha estat el que a Espanya restablí la pau social.» Aquestes declaracions mereixien indubtablement el Tussó d'aquesta setmana. Desgraciadament pel senyor Salazar Alonso, el nostre fotògraf sofrí unes avaries en un viatge que féu a Estambul i no pogué fer-li el retrat. No desesperem, però, de concedir aquest Tussó, un dels més merescuts, que li reservem, i aleshores li computarem aquests mèrits, suficients ells sols pel grau de Gran Bútxara de l'Ordre.

(Segueix a la pàgina 4.)

Els deu Milhomes que salvaran Espanya

Malgrat l'hostilitat de certs elements atmosfèrics, la festa republicana de l'Escorial ha anat com una C. E. D. A.

Preparatius

El Escorial, 21. - Continuen els preparatius pel gran aplec que ha de tenir lloc demà en aquesta població. L'organització, que és un veritable model dintre del gènere, va a càrrec de Lliga Catalana, que en aquestes coses diuen que hi té la mà trencada. Acaba d'arribar de Barcelona la darrera remesa de dinars en escaients-bosses de paper, en cada una de les quals hi ha una truita de patata, a l'espanyola, un tros de llug, diuen si fregit; un tall de carn a la brasa, especialitat de Sant Llorenç de l'Escorial; dos panets, una taronja i una bandera republicana. Hi ha dinar per setanta mil persones. Es calcula, segons dades de la Lliga, arribades en el mateix tren, que les taules tindran una longitud de deu quilòmetres i que les truites, posades una sobre l'altra, farien una columna de trenta metres d'alçada. Els ous emprats en fer aquestes truites, reunits, omplirien dues cistelles.

Neva. Neva i un sudari blanc es va estenent damunt la terra. Això fa que encara ressalti més la multitud. La disciplina és severa i la consigna obeïda. Com que el Govern havia demanat que no es fessin formacions militars per no comprometre'l, la multitud es manté en un ordenat desordre molt ben simulat. El senyor Gil Robles saluda tots els que van arribant i els encoratja a mantenir viu l'ardor patriòtic, única manera de suportar el fred. Tothom obeeix i la neu ofega les rítmiques petjades que, així tenen una doble utilitat, una d'elles fer passar el fred, i l'altra expressar els sentiments bèl·licopatriòtics de la multitud. Segueix nevant. Viva Espanya!

esto demuestra precisamente la mole aplastante de nuestros afilados. Si no están todos aquí es porque están en estos momentos por toda España ojo avizor, dispuestos a tomar el Poder y lo que sea en sus manos (crits de sí, sí. Ovació). Hay que mantener el espíritu que anima a los grupos de Acción Popular, que es de dommar la calle como sea y por el tiempo que sea!! (Gran ovació. L'orador acalla amb la mà alçada els aplaudiments; el públic es pensa que saluda i tothom aixeca la mà al cel.) Y por el tiempo que sea! No obstante, como que hoy neva, será mejor esperar a mañana (gran ovació i crits de sí sí). Hay entre nosotros un hombre, un hombre modesto, un viejecito que no quiere ser visto y se esconde bajo la caperuza del penitente, al que nuestra España, la nuestra, deberá gratitud eterna y que afortunadamente ya se ha venido cobrando desde su juventud, de manera que nosotros no le debemos nada, pero al cual yo quiero expresar desde este lugar mi agradecimiento y mi veneración sinceros (sanglots del interessat).

Pero mientras tanto, Viva la República! (silenci). Digo, Viva la República! (Crits de Ah, sí, Viva la República, Gran ovació.)

Flors i corones a les tombes

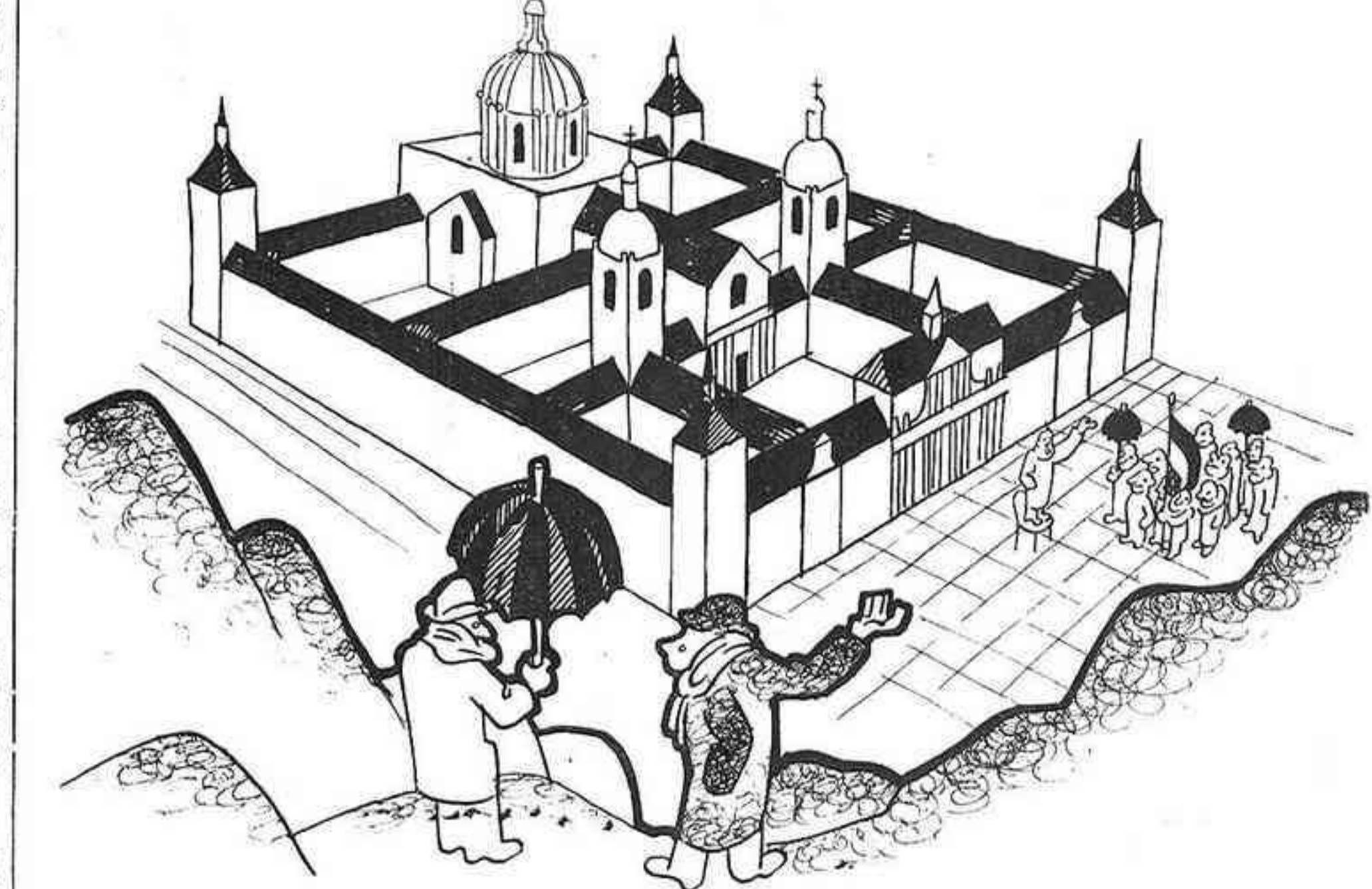
El Escorial, 22. - Després del discurs del senyor Gil Robles, els assembleistes d'Acció Popular han visitat les tombes dels reis per posar-hi corones. La de Felip V ha quedat materialment coberta. El senyor Gil Robles ha ordenat que sota la seva responsabilitat n'hi posessin una de la Lliga Catalana. La de Felip II ha estat també molt visitada, perquè el difunt hi firmava retrats seus que els assistents es disputaven a plantofades sense respectar el lloc.

El dinar servit per la Lliga

El Escorial, 22. - Sortint de la visita als reis s'ha celebrat el di-

Deu Milhomes!

El Escorial, 22. - Aquestes dues darreres hores hi ha hagut calma. De sobte, però, han arribat d'un sol cop dos nombrosos afiliats i s'ha donat per acabat l'acte de l'arribada. A més del senyor Gil Robles, i les altres personalitats i un

MALAGRAITS

-Tants favors que en Lerroux els ha fet, i té: ara se li declaren republicans!

personatge amb curuculla, hi ha a l'Escorial deu Milhomes de tot Espanya. L'efecte de la multitud és imponent. El discurs del senyor Gil Robles és esperat amb gran emoció.

El discurs de Gil Robles

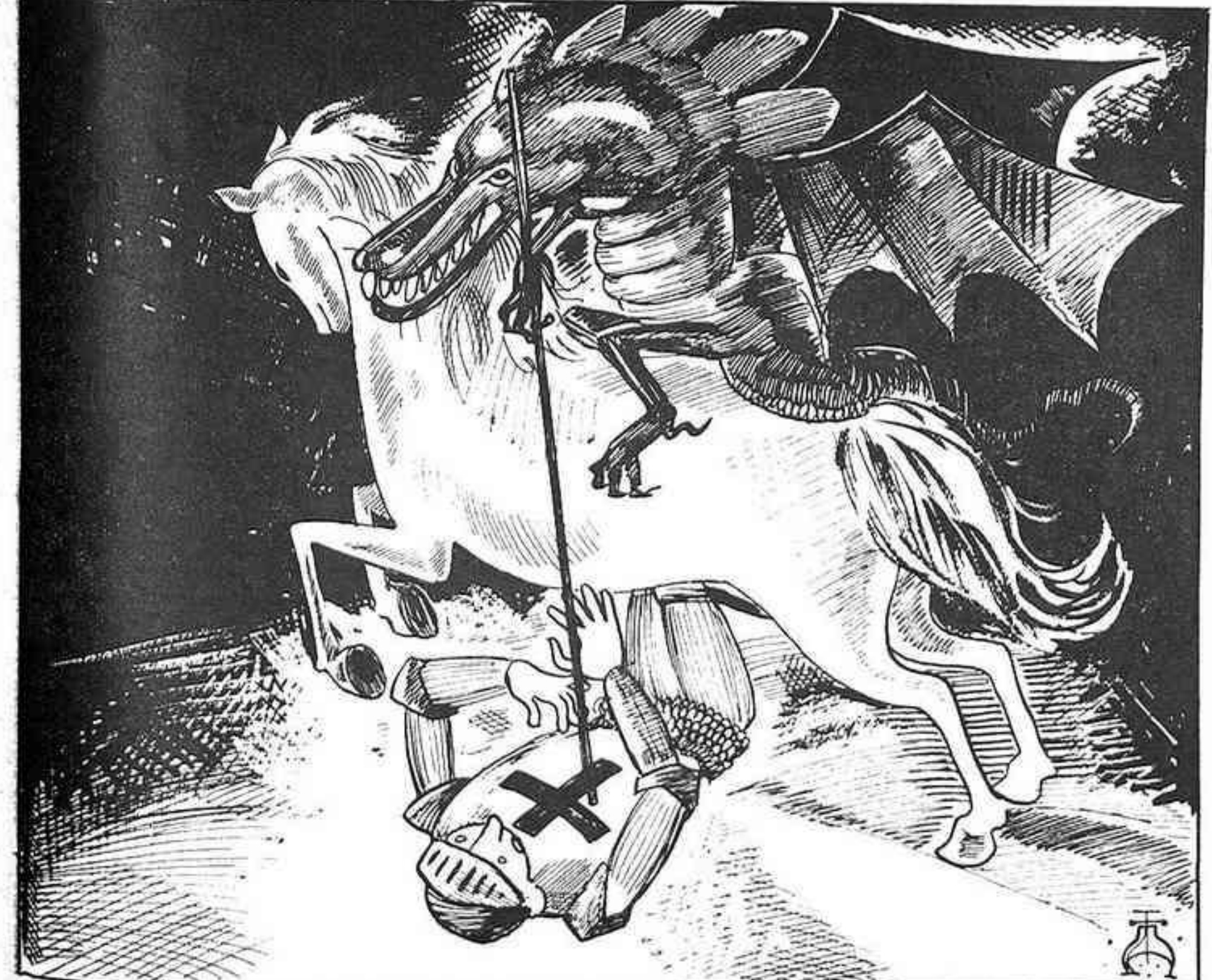
El Escorial, 22. - En mig de l'expectació de que parlem en l'anterior telegrama, el senyor Gil Robles ha pres la paraula després de fer la salutació feixista i el senyal de la Creu svàstica, que han estat degudament contestats: -Señores y caballeros—digué—: Yo no soy fascista; pero nosotros somos fascistas. Yo no lo soy porque siéndolo todos nosotros no es necesario que yo lo sea. Nosotros queremos la grandeza de España y por esto nos hemos reunido en el pudridero de nuestros grandes reyes. Siglos de nuestra gloriosa Historia de España, que han ilustrado nuestros mejores dibujantes, nos contemplan desde lo alto de este monasterio, y la sombra de Felipe II nos reconforta (estornuts, molt bé). El tiempo socializante y la necesidad de mantener el orden en sus propias provincias ha impedido la gran masa de nuestro partido de acudir a la llamada. Pero

Por él, y siguiendo el ejemplo de ese gran partido netamente catalán, aunque ya, afortunadamente, no catalanista, la Lliga, aceptamos el régimen republicano, tomamos del partido radical la bandera tricolor y heredamos de la Lliga su abandonada indiferencia por las formas de gobierno. Porque, qué más da un gobierno que otro, mientras sea el nuestro? Con ello, puesto el corazón en nuestra adorada España, ganaremos para el régimen aquellos elementos que el partido radical no le había podido conquistar. Hemos ya, señores, hemos ya ganado a la causa, la más valiosa de las adhesiones, el descendiente augusto de los restos que cubja este monasterio de bajo la protección de la fábrica de chocolates Matías López conserva páginas gloriosas de nuestra Historia (ovació, crits de viva el rey). Y cuando hayamos conquistado toda España para la República, cuando la amnistia haya llamado a España todos los proscritos, cuando tengamos bajo la protección de la policía a todos los republicanos, entonces, en un acto solemne, lleno de unión patriótica, restauraremos la monarquía (ovació); l'orador fa energícs senyals per imposar silenci).

nar, que ha resultat animadíssim. Com que hi havia moltes més bosses que no pas comensals, el senyor Herrera, el director d'El Debate, ha fet un miracle que ha estat molt celebrat: recordant el dels pans i els peixos, ell ha multiplicat els comensals i n'hi ha hagut per totes les bosses i encara n'han sobrat (de bosses, s'entén), perquè quan la gent ha començat de tastar el que hi havia, ha preferit menjar-se les banderes republicanes.

Una adhesió de pes

El Escorial, 22. - Quan ja, cap al tard, els romeus es retiraven de l'aplec, s'ha rebut un telegrama que ha provocat grans mostres d'entusiasme: «Fontamebleau, 22434 17'05. Escorial, Gil Robles. Entérome vuestra juegra stop haber dicho antes esto era República stop soy de los vuestros stop viva la república stop, Alfonso Trece.» El telegrama ha produït una explosió d'entusiasme. Els visques a la República no paren un moment. Es creu imminent la restauració. -Corresponsal.

LA LLEGENDA QUE S'ACOSTA

La qüestió del set i mig

Del senyor Vidal Gomis hem rebut una carta, que publiquem a continuació:

«Director d'El Be Negre
Ciutat

Distingit senyor:
En el BE NEGRE del 18 corrent em dol moltíssim llegir-hi una inexactitud, deguda segurament a una falsa o tendenciosa informació.

En la pàgina 3, i sota el títol *El set i mig al cinema*, s'hi diu que el senyor Vidal Gomis proposa «fer una societat per arrendar-lo». Això no tan sols no és veritat sinó que mai no se m'ha ocorregut cosa semblant. Ans al contrari que des de la creació d'aquest tribut, he treballat i treballaré encara sens treva per a lograr la seva anul·lació.

No sé si algú ha pensat amb l'arrendament d'aquest tribut, ni m'interessa; el que afirmo és que si se m'hagués proposat aquesta pensada, jo l'hauria rebutjat amb tota energia.

Per tant, encara que, com sabeu, accepto amb molt gust les brometes d'El Be Negre, que llegeixo sempre amb gran complacència i fruïció, no puc admetre aquesta que per basar-se en una mentida, té tot el caire d'una insídia que, si més no, podria posar en dubte la lleialtat i el desinterès que en tot moment he posat al servei de la Cinematografia.

Vos estimaré doncs, vos digneu publicar la deguda rectificació i, amb moltes gràcies, accepteu l'expressió de reconeixement de vostre afectíssim

JOSEP VIDAL GOMIS

A petició de nombroses famílies madrilenyes que no van poder assistir a la sessió de divendres al Parlament de la República, en Prieto i l'Albinyana s'han compromès a repetir la carrera de persecució al mig de la Puerta del Sol.

L'inefable Albinyana ha manifestat que ell és incapaç de tractar de chulo a ningú.

Indaleci Prieto, en justa correspondència, assegura que la seva condició de soci de la Protectora d'Animals i Plantes fa que els que el creuen capaç d'apallissar el doctor Albinyana, l'ofenguin.

D'ara endavant i per si las moscas, els vasos del bar del Parlament de Madrid aniran lligats amb cadenes als escons dels diputats.

Un dia d'aquests o dels altres, l'Estat cedirà a Barcelona el castell de Montjuïc.

En Gil Robles ha enviat un retrat amb dedicatòria als seus admiradors Hitler i Mussolini.

El senyor Duran i Ventosa, porta calçotets llargs.

La pròxima amnistia serà dedicada exclusivament a l'ex-rei, que és l'únic que queda per amnistiar.

Oficialment s'ha confirmat que amb l'ocupació d'Iñfi, guanyarem molts diners i ens estalviarem molts disgustos.

El diputat rabassaire ciutadà Riera, ha donat a la impremta l'original d'un Compendi de regles d'etiqueta, que sembla que tindrà un èxit boig.

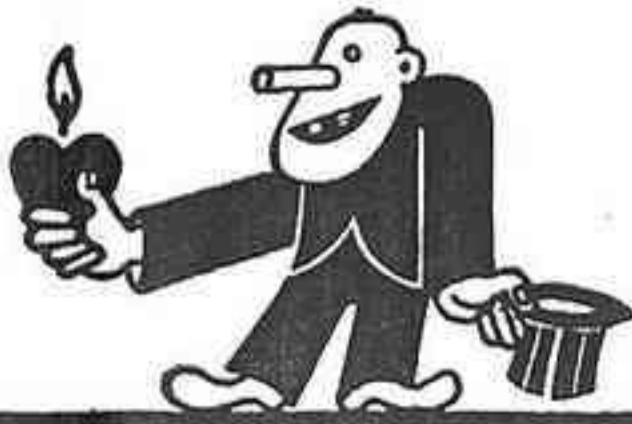
La manifestació feixista de l'Escorial, la van organitzar els d'Acció Popular només que per demostrar que la República està molt ben consolidada.

En Prieto va preparar a l'Albinyana perquè no portava mitjons Molfort's.

LA REGLA SUSPESA
tornerà ràpidament i sense perill amb PERLES "FEMI"
Vertadera meravella moderna d'efectes segurs sense perjudicar la salut. De venda en farmàcies i centres d'específics. Es tramet per correu certificat enviant el seu import de ptes. 14'50, al concessionari **BASTARD**, carrer de la Princesa, número 13 - BARCELONA

amb el cor a la mà

EL NOU AUTOMOBIL DEL SENYOR GIRALT

L'ex-tinent d'alcalde radical senyor Cassimir Giralt, està a punt de comprar-se un nou automòbil. És a dir, ben nou no ho és, ja que el compra de segona mà, però el cotxe s'ho val. La seva propietària actual és una marquesa (quin postum, senyor Giralt!), i el cotxe de referència és un Pierce-Arrow de cinquanta cavalls que gasta quaranta-cinc litres de benzina cada cent quilòmetres.

«Me'l compro — diuen que deia l'ex-tinent d'alcalde — exclusivament per anar de Barcelona a la torreta de Sant Celoni. Veureu, com que ara s'apujaran les tarifes ferroviàries, és qüestió d'estalviar. Diu que un dels que se l'escollaven li manifestà l'estranyesa que li produïa que no se l'hagués comprat quan era regidor. L'interessat contestà:

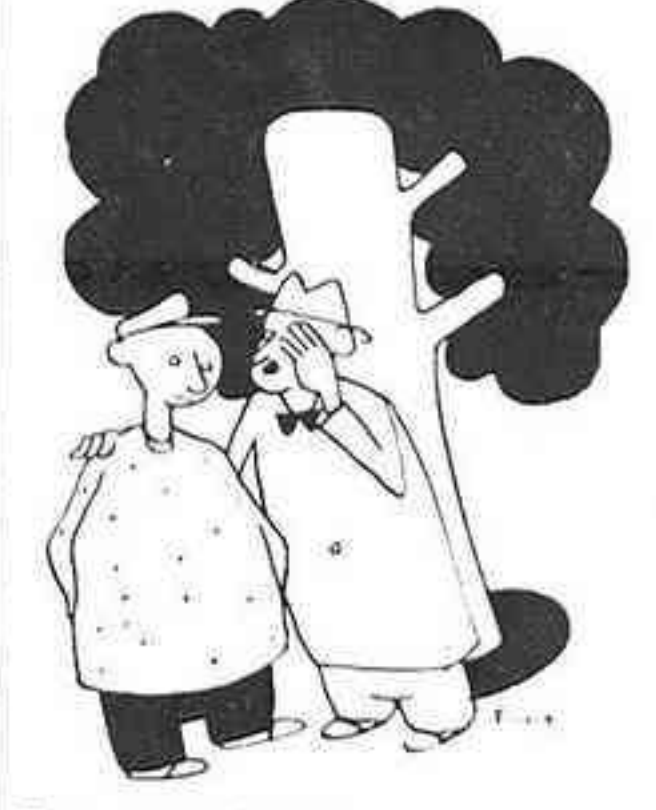
«Me'l compro ara, perquè així no podran dir que el faig pagar a la ciutat.

No ens han explicat si a l'altre se li va ocórrer replicar que menys s'ho haurien cregut si se l'hagués comprat abans d'ésser d'Ajuntament.

EL BAR DE LA UNIVERSITAT

La setmana passada va tenir lloc la inauguració del bar de la Universitat, instal·lat en el soterrani del pati de la facultat de dret. Hi assistiren diverses personalitats entre les quals hi havia destacades autoritats i el doctor Balcells que hi va anar amb guants i barret fort per a fer els honors als convidats. Hom notà que entre els molts presents a l'acte no hi havia gairebé cap catedràtic i que d'estudiants n'hi havia encara menys. Amb tot, aquests darrers van poder participar de l'esplèndid lloc que fou servit als convidats.

Sí, perquè l'endemà al bar venien les sobres.

DOS SOTA L'ARBRE
—Saps, En Cambó?
—Sí.
—Doncs també ho és.
—I ara!

EL PROBLEMA UNIVERSITARI

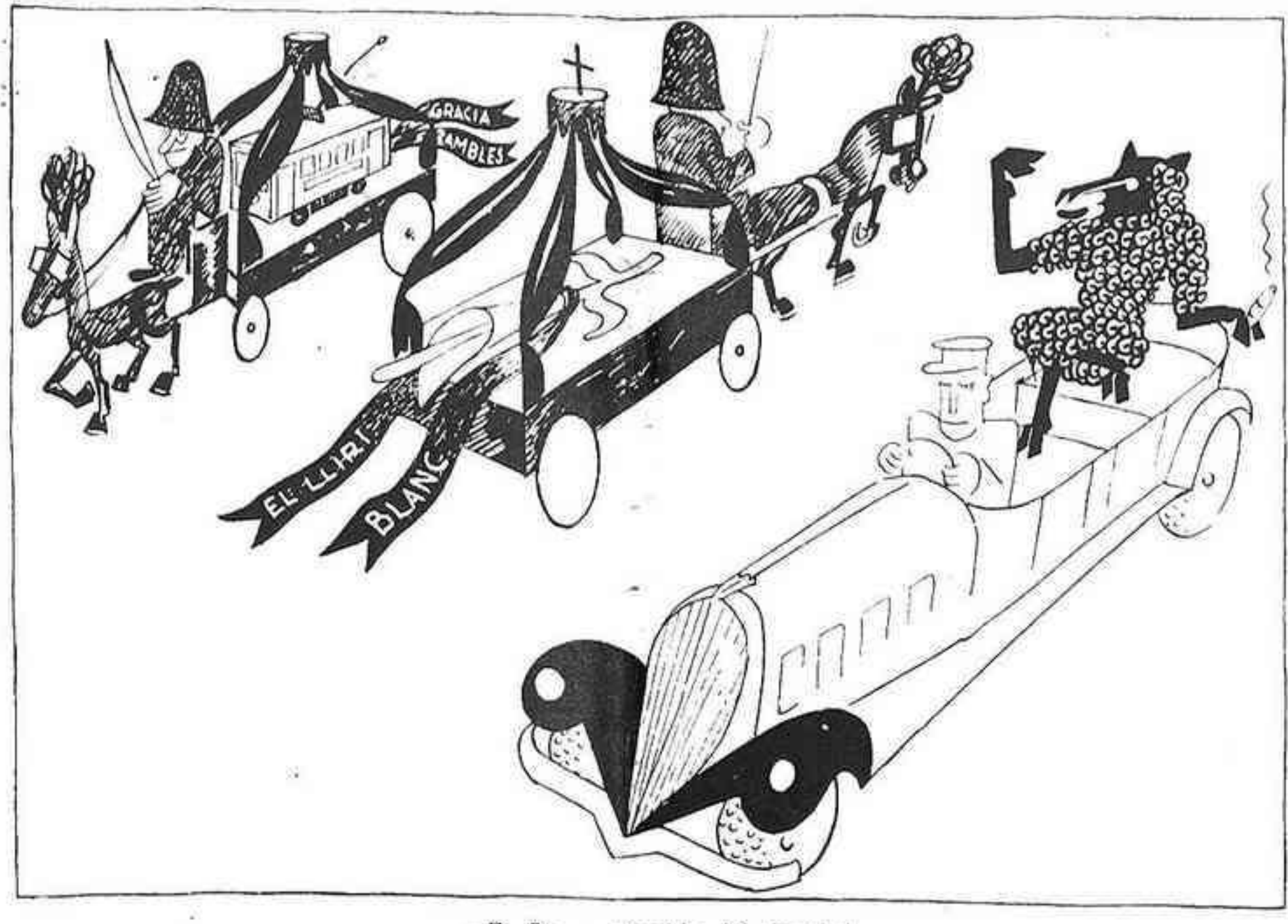
En l'acte d'inauguració del bar de la Universitat hi hagué mans discurs. Però el que veritablement tingué importància foren les manifestacions que en petit comitè va fer el doctor Balcells als pocs estudiants presents a l'acte. —El problema de la Universitat —va dir entre altres coses— és un problema d'aristocràcia. No deixeu renegar. No fa fi. —I encara afegí: —I la vostra tasca s'ha de notar també aquí, al bar. No hi deixeu fer rois al bar. Es clar, tampoc no fa fi.

ELS ESTUDIANTS PODRAN BALLAR

No volem referir-nos a què els estudiants la ballaran en vigílies d'exàmens, perquè dir això no seria dir res que no se sapigués. Diem que podran ballar perquè al mig del bar de la Universitat hi queda una esplèndida pista, que sembla que ha estat construïda, precisament perquè s'abriga la intenció d'habilitar la nova dependència perquè els universitaris puguin estudiar-hi a fons l'agradable art de Terpsicore.

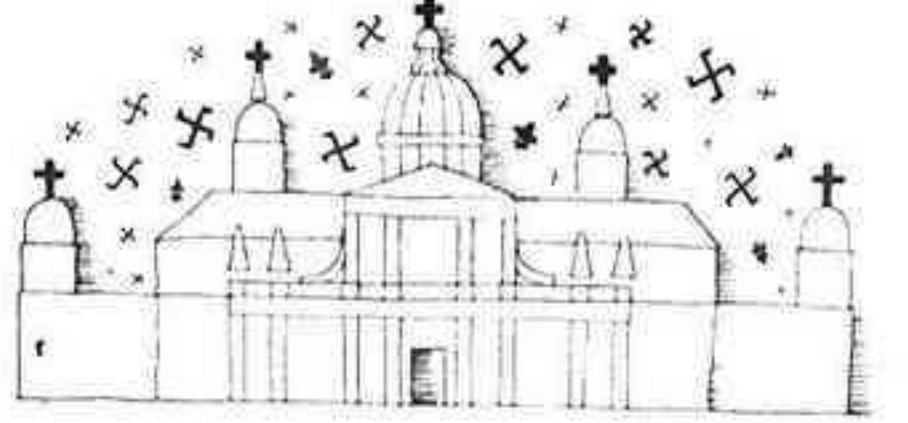
I per si això no fos prou, ja es parla d'una revella monumental que tindrà lloc a darrers de maig al jardí de la Universitat — i que per cert fa bonic de debò — i que serà una de les verbenes més esperterants i més típiques que hauran vist.

Entre altres coses, els organitzadors sembla que es proposen fer tocar un ball robat de guapos. En

—Et. BE. — Passi-ho bé tinguin!

La reial marxa republicana

Viva, viva!, que viva por mil años don Ale, don Alejandro Lerrox y la amnistia que ha dado su gobierno que convirrió España en un edén, pues su decreto del régimen hizo de todos nosotros un firme sostén. Al señor Alba y al noble Emiliano vaya, cariñoso, nuestro parabién.

Don Torcuato, con el hijo de Primo, Gil Robles y hasta el señor Pemán, Doña Urraca, Albiñana y Velasco; todo el que fué monárquico hasta ayer republicano sería en adelante y un buen gorro frigio se colocará. Chita, callando y con diplomacia al patrón Santiago siempre rezará.

Tantos esfuerzos por fin nos han logrado este feliz decreto amnistador; el nos devuelve amigos y parientes, Primo traidor y sobrino felón, que nuestros brazos encuentren abiertos y volvamos todos al antiguo afán. Pero con tino, cautela y destreza que ahora ya sabemos por donde la dan.

Para que, un día, brille por toda España la pura luz que allá en el Escorial hoy se preludia y que las pajarillas alegría del fiambre en salazón del gran Felipe, Felipe segundo de Fernando el siete y todo real real esqueleto de reyes de España, que llevaron todos corona imperial y que por todas las partes del mundo hicieron sentir su inmenso ideal.

Cedas, Agrarios, Falanges Españolas, Fascistas, Jons y hasta Acción Popular, todos cobijo hallamos bajo el toldo de la que es hoy bandera tricolor. Bajo su sombra busquemos la trampa que nos proporcione el poder mandar. Don Alejandro nos dejará paso y se hará el dormido; bien lo sabe March!

Si os mortifica la nieve y el cierzo, no os aquejumbreis, cantad con más afán. Pues la victoria ya llegará a ser nuestra; todo el país espera la labor que todos juntos llevemos a cabo para restaurar la Santa Inquisición, y hacer de nuevo las grandes hazañas que hicieron famoso el último Borbón.

vigílies d'exàmens? Què s'hi juguen que no quedarà cap catedràtic sense parella?

L'HORA D'ESTIU ES UN FET

Es imminent la publicació d'un decret del Govern de la Generalitat establert a Catalunya l'anomenada hora d'estiu.

Amb aquest motiu és d'esperar que les felicitacions que rebra el nostre Govern faran legió, i que serem l'enveja dels nostres estimats compatriotes de l'altra banda de l'Ebre.

I també és d'esperar que el senyor Royo Vilanova aprofitarà l'avinentesa per a fer una interpellació al Parlament de Madrid.

«¿Lo ven sus señorías? ¿Lo comprende el Gobierno? Son tan separativistas que hasta se han he-

cho una hora especial para que no les confundan con nosotros.

Ja ens sembla que el sentim i que veiem l'Albinyana com pica de mans... a l'altre costat d'on s'asseu en Prieto.

TIPISME

Un dels actes més recixits que van celebrar-se a Barcelona du-

Restaurant GLACIER
PLAÇA MACIÀ, 3
Teléfono 16941 i 22503
RAMBLA CENTRE, 19
ESMERADISSIM SERVEI

NO TOSSIU
Preneu **Pastilles KLAM**
Tres rals caps
La primera us convencerà

rant les darreres festes, fou sens dubte el concert que va donar a la Plaça de la República una massa coral basca.

Pocs minuts abans de començar el concert, la Plaça de la República ja estava atestada de gent. Hi havien també incomptables banderes catalanistes i del país basc.

Per cert, que pel seu continent cridava poderosament l'atenció, una xicota amb unes llargues trenes rosses, i agençada a la manera de les joves del Nord, la qual, amb una actitud d'extrasi sostenia al vent una bandera basca.

Un viatjant català anomenat Jué, que coneix un xic la llengua basca, va voler exhibir els seus coneixements lingüístics:

«Gora Euzhadi Aizkatuta!... —Perdoni — va respondre-li, molt seriosa, la Brunilda de les tres d'or —, jo no sóc del país

CAMISES I DANIEL'S CORBATES
No són com les demés, assortit màxim. Preus per a tothom.
Rambla de Catalunya, 13

base: sóc la filla d'en Carrasco i Formiguera!

SARDANEJANT

Durant el concert, totes les dependències, tant de la Generalitat com de l'Ajuntament, que donen a la Plaça, estaven atestades de gent.

Naturalment, el despatx del senyor Gassol no va constituir una excepció, i es trobava ple de gom a gom.

Hi va haver uns moments durant els quals, una cançó que els cantaires interpretaven a la Plaça tenia el ritme de sardana.

En notar-ho, els senyors Alavedra, Fontbernat i la senyora d'aquest darrer, agafant-se les mans, van posar-se a puntejar-la, talment com si es tractés d'un sardana.

Com que molt aviat van tenir imitadors, al despatx del senyor Gassol va efectuar-s'hi aquell dia la més llúida ballada de sardanes que mai s'hagi vist des de que el món és món.

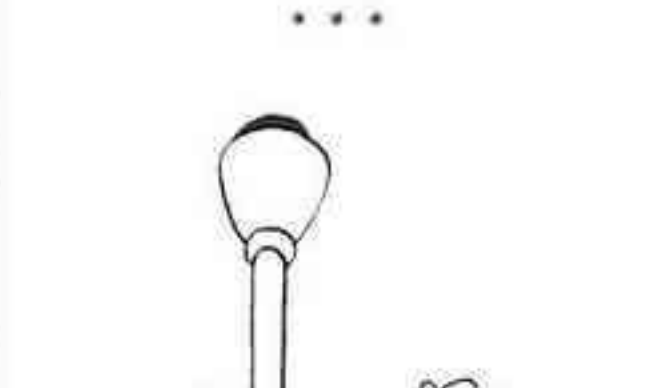
QUI NO TE FEINA...

Una popular cerveseria de la Rambla, que fins ara ha tingut instal·lada a la vorera una vintena de cadires d'estil modern pintades de groc, darrerament les ha augmentades en una altra vintena, però aquesta vegada vermelles.

Un ex-militar, d'aquells que el senyor Azaña va tenir el bon encert de retirar, en passar per davant de l'esmentada cerveseria va tenir una pensada genial:

«Oye, Antonio, ¿Por qué en vez de tener las sillas amarillas a un lado de la puerta y las encarnadas al otro lado, no las ponés todas juntas? Si en medio de cada dos sillas encarnadas pusieras otra amarilla, el efecto sería mucho más bonito.»

«Vol dir? — va respondre-li. — Em sembla que perd el temps vostè a Barcelona!»

PLUJA I NEU A L'ESCORIAL

«Es veu que Nostre Senyor s'ha fet de les «juventuts Socialistas».

L'HOME DELS CENT HOMES

De tant en tant, el senyor Fontbernat, que aquells dies va desempolvar una autèntica bona basca, es treia l'estilogràfica de la butxaca i fent-la servir de batuta, imitava el director del cor.

«Tan emocionat esteu? — va preguntar-li un dels presents. — Què dieu, sant cristià — va respondre-li —. Si en tota la vida no he fet altra cosa...!»

«Home, jo creia que també haviu estat dipuat!»

MEDICINA PRACTICA

El doctor Eusebi Díaz i González, ex-rector de la Universitat de Barcelona durant la Dictadura i catedràtic de Dret Romà de la Universitat autònoma, durant aquests darrers temps ha hagut de suspendre sovint els seus lluminosos recitals de l'encara més lluminosa obra *Instituciones de Derecho Romano*.

Ja va sentir-se indisposat el primer dia de classe, quan començava a repetir allò tan bonic amb què comença el seu paràgraf de la lliçó primera: Si el Derecho que gestó el pueblo romano hace más de dos mil años (bien), no tuviese otro alegato ante los tiempos modernos que el de su vetusta fecha (muy bien), sería bastante para exigir homenaje el haber saludado en sus albores la Ciudad Eterna (espléndido), y el haber acompañado en su gloriosa marcha a través de los siglos (magnífico), a la espléndida civilización latina (colosal).

Què és la neurastènia?

Els excessos de tota mena, els disgustos i les contrarietats donen lloc a un afèbliment del sistema nerviós, la qual cosa es tradueix en insomnis, falta d'apetit, rodaments de cap, malestar, símptomes tots ells de neurastènia, que es venen amb tanta major rapidesa com més de pressa s'ataca llur origen per mitjà de l'energèic reconstituent Fosfo-Glicol-Kola Domestich, el qual retorna en pocs dies el benestar i els desigs de viure. Venda: Lab. Domestich-Ronda Sant Pau, 71, i farmàcies.

M O K A
La marca del bon cafè
Sense glucosa, ni xicoira, ni sucre
Torrades cada 15 minuts
Venda a pes i estufació: **RAMBLA DEGUSTIS, 8**

Mercat d'ocasions
Compra - Venda - Canvi
de mobles i tota classe d'objectes.
TOT D'OCASIÓ
Cortés, 414 - Telèfon 30422

